یادداشت

معماری مالی غلط و توسعه برق خورشیدی

مهدی عرب‌صادق، کارشناس انرژی: در شرایطی که اقتصاد انرژی کشور در مرحله‌ای حساس از تحول ساختاری قرار گرفته و ضرورت توسعه ظرفیت تولید برق امری تعویق‌ناپذیر است، روندی در حال شکل‌گیری است که اگر به‌موقع اصلاح نشود، می‌تواند در چند سال آینده یکی از جدی‌ترین بحران‌های مالی و مدیریتی حوزه انرژی و حتی نظام بانکی را ایجاد کند. موضوع این یادداشت، مخالفت با توسعه انرژی خورشیدی نیست؛ بلکه هشدار درباره مدلی است که ناخواسته، به جای افزایش ظرفیت تولید قابل اتکا، در حال بنیان‌گذاری چرخه‌ای از بدهی ارزی بلامحل است.

امروز پروژه‌های خورشیدی در کشور عمدتا بر پایه تسهیلات ارزی آغاز شده‌اند؛ ارزی که برای واردات تجهیزات هزینه می‌شود و سپس، برخلاف منطق مالی انرژی، بازپرداخت آن صرفا از محل فروش برق در بازار داخلی و به صورت ریالی برنامه‌ریزی شده است. این ترکیب، از نظر مالی و اقتصادی، معادل ایجاد ناترازی ساختاری دارایی-بدهی است؛ وضعیتی که در آن ارز از کشور خارج می‌شود، درآمد ریالی است و هنگام بازپرداخت، منبع ارزی برای تسویه وجود ندارد. در نتیجه، در عمل، ارز دوباره باید از کشور خارج شود تا این بدهی تسویه شود. به زبان ساده، این مدل به معنی خروج دومرحله‌ای ارز و بازگشت صفر دلاری به اقتصاد ملی است. در ظاهر، این روند توسعه است، اما درواقع تجربه‌ای تکراری همانند پروژه‌های گذشته‌ای است که با نیت خیر آغاز شدند، اما به دلیل فقدان جریان درآمدی ارزی و فقدان پیوند با بازارهای منطقه‌ای برق، به پرونده‌های قضائی و بدهی‌های انباشته تبدیل شدند. امروز بخش مهمی از همان بدهی‌ها همچنان باز نشده، برخی پروژه‌ها نیمه‌فعال مانده و بانک‌ها و صندوق‌های توسعه‌ای تحت فشارند. تکرار تجربه شکست‌خورده با نام و بسته‌بندی جدید، نتیجه‌ای جز ارتقای ریسک سیستم مالی کشور ندارد. نکته صرفا مالی نیست. شبکه برق ایران ناترازی ۱۶ساعته شبانه‌روز دارد و بار پایه و بار میانی دچار نقص است. خورشیدی، هر قدر هم ارزشمند، ذاتا به صورت محدود و در روز فعال است و سهم عملی آن در متوسط بهره‌برداری، در بهترین شرایط فنی و اقلیمی، حدود یک‌پنجم ظرفیت اسمی است. این منطق فنی بدیهی است: خورشید شب نمی‌تابد، و بدون سازوکار پیشرفته ذخیره‌سازی، اصلاح شبکه، و بازار برق رقابتی، انرژی خورشیدی نمی‌تواند بار پایه را پوشش دهد. در این وضعیت، تزریق شتاب‌زده پروژه‌های خورشیدی بدون پیش‌نیازهای شبکه‌ای و مالی، نه ناترازی را حل می‌کند، نه بهره‌وری ایجاد می‌کند؛ بلکه صرفا یک «صورت ظاهر توسعه» است که صورت‌مسئله را حل نمی‌کند. به‌علاوه بخش درخورتوجهی از مجوزهای صادره، پیش از تعیین تکلیف ظرفیت اتصال و توان شبکه صادر شده است. در برخی نقاط، حتی زیرساخت اولیه انتقال یا منابع آب لازم برای نگهداشت پنل‌ها موجود نیست. این حجم از مجوزهای فاقد پیوست شبکه‌ای، در آینده نه‌چندان دور خود به مسئله‌ای مهم تبدیل خواهد شد؛ زیرا پروژه‌هایی که امکان تحویل انرژی ندارند، درآمد ندارند و بدون درآمد، بازپرداخت تسهیلات -به‌ویژه تسهیلات ارزی- ناممکن خواهد شد. اینجا اقتصاد، فناوری و واقعیت فیزیکی شبکه، هم‌نظر هستند: بدون مطالعه اتصال، مجوز برق یعنی ایجاد پرونده، نه ایجاد ظرفیت. سیاست ارزی کشور نیز ظرفیت پذیرش این مدل را ندارد. صندوق‌ها و بانک‌ها وظیفه خلق بدهکار و متهم جدید ندارند. مأموریت توسعه، زمانی تحقق می‌یابد که مدل مالی حیات‌پذیر باشد. تجربه موفق کشور در توسعه پتروشیمی‌ها نشان می‌دهد زمانی که مازاد ارزی به سمت پروژه‌های دارای ارزآوری هدایت شد، امروز همان پروژه‌ها سپر ارزی کشور هستند. اما نیروگاه خورشیدی که نه صادرات برق تعریف‌شده دارد، نه بازار هیدروژنی، نه قرارداد منطقه‌ای، چگونه می‌تواند ارز بازگرداند؟ روشن است: بازنمی‌گرداند. و نتیجه، انباشت بدهکاران ناتوان و افزایش دعاوی و تعقیب‌های حقوقی خواهد بود. این نه توسعه است و نه عدالت. این ساخت پله‌ای جدید از آسیب ساختاری است. در این نقطه، پرسش اصلی چنین است: آیا می‌خواهیم با منابع ملی، کارخانه تولید بدهکار ایجاد کنیم یا شبکه‌ای مطمئن و اقتصاد انرژی پایدار بسازیم؟ انتخاب، روشن و اجتناب‌ناپذیر است. توسعه انرژی تجدیدپذیر باید ادامه یابد، اما با مدل صحیح: تسهیلات ریالی، سازوکار شاخص‌محور بازپرداخت، الزام اتصال به شبکه پیش از هر مجوز، اولویت به پروژه‌های همراه با ذخیره‌سازی یا هیبرید حرارتی-خورشیدی، و شفافیت فهرست پروژه‌ها، مالکان و پیشرفت واقعی آنها. سیاست خوب الزاما سیاست پرسرعت نیست؛ سیاست خوب، پایدار است و اعتماد می‌سازد. آنچه امروز لازم است، توقف هیجان، بازنگری واقع‌بینانه و طراحی مجدد مسیر است. هزینه اصلاح امروز بسیار کمتر از هزینه بحران فرداست. انرژی خورشیدی نه دشمن ماست و نه مشکل؛ مدل غلط و شتاب‌زده، مشکل است. کشور نیازمند برق است، اما بیش‌ازآن، نیازمند عقلانیت در مسیر تأمین آن است. برق می‌خواهیم، نه بدهکار. توسعه می‌خواهیم، نه پرونده. و آینده‌ای می‌خواهیم که در آن سیاست‌گذاری امروزمان، موجب خجلت فردا نباشد.

نگاهی به علت شکست سیاست‌های انرژی در ایران با مرور تجربه گرجستان که از کسری برق به صادرکننده انرژی تبدیل شده است

بن‌بست ناترازی

کیمیا نعمت‌اله: گرجستان که روزگاری فقط سه ساعت در روز برق داشت، امروز توانسته است با اصلاح قیمت‌گذاری برق، تولید برق خود را به دو برابر مصرف برساند و به یکی از صادرکنندگان عمده به ترکیه تبدیل شود. این در حالی است که ایران به عنوان دومین مالک بزرگ ذخایر گاز و چهارمین مالک بزرگ ذخایر نفت جهان گرفتار ناترازی گسترده انرژی است و قادر نیست به یک‌چهارم تا یک‌پنجم نیاز بازار برق خود پاسخ دهد. بسیاری از کارشناسان قیمت‌گذاری دستوری را عامل اصلی کاهش میل به سرمایه‌گذاری در صنعت برق و افت تولید نسبت به تقاضا می‌دانند، با این حال باید گفت مسئله کمبود برق در کشور از نظر کارشناسان پیچیده‌تر از بحث اصلاح قیمت است و ابعاد گسترده‌ای دارد.

گرجستان؛ از قطعی‌های مکرر تا صادرات برق

گرجستان که در طول روز فقط سه ساعت برق داشت، امروز به صادرکننده این انرژی تبدیل شده است.

در واقع پذیرش اینکه قیمت برق باید بیشتر از قیمت تمام‌شده برای دولت باشد، باعث پیشرفت گرجستان شده است؛ حال اما با نگاهی به سال‌های گذشته گرجستان سؤالی مطرح می‌شود که این کشور چگونه از قطعی برق به صادرات برق رسید؟

گرجستان در سال ۲۰۱۷ حدود ۱،۵ میلیارد کیلووات ساعت برق از روسیه وارد کرد تا بتواند کسری ۱۰ درصدی خود را جبران کند و در سال ۲۰۱۸ کسری برق به بیش از ۱۰ درصد رسید و حدود ۱۳ درصد تقاضای بازار برق این کشور با کسری مواجه شد و در سال ۲۰۱۹ کمبود برق حدود ۱،۴ میلیارد کیلووات ساعت بود که برای جبران آن حداقل ۷۸ میلیون دلار برق از کشورهای دیگر خریداری می‌شد. در سال ۲۰۲۰ گرجستان توانست ۱۱،۲ میلیارد کیلووات ساعت برق تولید کند که اما به دلیل ناهمگونی با مصرف ۱۲،۴ میلیارد کیلووات ساعت، حدود ۱،۲ میلیارد کیلووات ساعت برق وارد کرد و در سال ۲۰۲۱ مصرف برق ۱۵،۳ کیلووات ساعت رسیده بود و واردات برق هم بیش از دو میلیارد کیلووات ساعت بود که در همین زمان گرجستان ۳۹۱ میلیون کیلووات ساعت برق صادر کرد و در سال ۲۰۲۲ مصرف برق به ۱۴،۸ میلیارد کیلووات سرعت رسید که تولید داخلی بیشتر از مصرف برق بود و به میزان ۱۴،۲ میلیارد کیلووات ساعت رسید و حدود ۱،۵ میلیارد کیلووات ساعت برق را وارد کرد که دوباره بخشی از آن را برای صادرات مجدد استفاده کرد و در سال ۲۰۲۳ مصرف برق به ۶،۵ میلیارد کیلووات ساعت رسید و در واقع تولید برق به حدود دو برابر نیاز بازار داخلی این کشور رسیده است. این کشور حالا حدود ۸۹ درصد برق مازاد خود را به ترکیه و ۱۱ درصد را به ارمنستان صادر می‌کند.

با این حال تمرکز اصلی صادرات به بازار ترکیه است که نشان‌دهنده صادرات هدفمند گرجستان به ترکیه است. حالا اما گرجستان نمونه‌ای قابل توجه از کشوری است که با اصلاحات ساختاری توانست از قطع‌شدن مکرر برق در روزهای متوالی به صادرات به کشورهای همسایه برسد و این کشور با واقعی‌سازی قیمت و مقابله جدی با فساد یک الگوی مصرف درست ترسیم کرد که تولیدکنندگان می‌توانند در محیطی رقابتی فعالیت کنند.

حالا گرجستان با واقعی‌سازی قیمت برق و سرمایه‌گذاری در نیروگاه‌های برق‌آبی توانسته از قطعی‌های مکرر روزانه خود جلوگیری کند و حالا به صادرکننده انرژی برق تبدیل شده است اما ایران با وجود منابع انرژی هنوز گرفتار درد مزمن ناترازی انرژی است که به گفته کارشناسان تجربه دو کشور نشان می‌دهد واقعی‌سازی قیمت بدون اصلاح هم‌زمان در ساختار تولید و شفافیت اقتصادی و بازسازی نیروگاه‌ها امکان‌پذیر نیست و نه‌تنها به ناترازی منجر می‌شود بلکه فرسودگی زیرساخت‌ها را تشدید می‌کند.

دولت گرجستان با واقعی‌سازی قیمت روی بهبود و بهره‌وری نیروگاه‌ها و توسعه زیرساخت‌های برق‌آبی تمرکز کرده و این راهکار باعث شد از قطعی‌های مکرر برق به صادرات به کشورهایی مثل ترکیه برسد و در مقابل ایران با وجود ظرفیت‌های بالای انرژی و تولید برق همچنان گرفتار ناترازی برق است. کارشناسان معتقدند تکیه بیش از حد بر سیاست‌های قیمتی انرژی بدون واقعی‌سازی سایر قیمت‌ها، مثل خودرو و سوخت و کالاهای اساسی موجب شده سیاست‌های انرژی در ایران فاقد انسجام باشد و برخلاف گرجستان که واقعی‌سازی قیمت به بهبود کارایی منجر شد، هنوز در ایران این درد مزمن از بین نرفته است.

شدت مصرف انرژی در ایران تکان‌دهنده است

در همین زمینه هاشم اورعی، رئیس انجمن انرژی‌های تجدیدپذیر ایران و استاد دانشگاه شریف به «شرق» می‌گوید: بخش عمده برق گرجستان از نیروگاه‌های آبی تأمین می‌شود. اقلیم این کشور با بارش مناسب و منابع آبی فراوان امکان تولید برق از سدها را فراهم کرده است و در مجموع در ترکیه و آذربایجان به دلیل شرایط جغرافیایی نیروگاه‌های برق‌آبی سهم مهمی را در تأمین برق دارند.

اما این مدل برای همه کشورها قابل تکرار نیست. برای مثال ایران حدود ۱۴ درصد ظرفیت نیروگاهی را به برق‌آبی اختصاص داده است که البته به علت کمبود آب در پشت سدها در تابستان گذشته فقط چهار درصد از برق کشور از این نیروگاه‌ها تأمین شد و در اصل برای زیرساختی هزینه کرده‌ایم که در عمل بخش کمی از نیازهای کشور را توانست برطرف کند. تجربه نشان می‌دهد هر کشور باید براساس اقلیم، سبد انرژی بهینه خود را که شامل منابع بادی و خورشیدی، آبی و... است، تعریف کند.

او با اشاره به تفاوت اساسی ایران و گرجستان در نحوه مواجهه با قیمت‌گذاری و اقتصاد انرژی گفت: ایران سومین تولیدکننده گاز طبیعی و دوازدهمین تولیدکننده برق در جهان است، اما این ظرفیت بالا نه‌تنها منجر به صادرات پایدار نشده بلکه در داخل کشور هم بخشی از این منابع انرژی هدر رفته و شدت مصرف انرژی در ایران یکی از بالاترین‌ها در جهان است که همچنان روند افزایشی دارد و به زبان ساده‌تر یعنی ما برای تولید هر دلار از تولید ناخالص داخلی چند برابر میانگین جهانی انرژی استفاده می‌کنیم و عامل اصلی این مسئله قیمت‌گذاری نادرست تلقی می‌شود. برای مثال در بحث یارانه انرژی که به صورت بی‌هدف به تمام اقشار جامعه داده می‌شود نتیجه آن شد که هرکس بیشتر مصرف کند از یارانه بیشتری هم بهره‌مند می‌شود و برخلاف اصل ماجرای یارانه که باید کمک‌کننده به اقشار ضعیف جامعه باشد، این ساختار غلط منجر به استفاده بی‌رویه شده است و زمینه‌هایی را برای قاچاق سوخت هم فراهم کرده است و براساس داده‌ها روزانه بیش از ۲۰ تا ۳۰ میلیون لیتر سوخت از کشور قاچاق می‌شود که سود آن با نرخ ارز ۶۰ هزار تومانی بیش از یک میلیارد تومان در هر دقیقه است و این ساختار یارانه‌ای به نفع افراد سودجو عمل می‌کند. این کارشناس تأکید می‌کند: در چنین شرایطی که قیمت انرژی به‌طور مصنوعی پایین نگه داشته شده، هیچ انگیزه‌ای برای کاهش مصرف باقی نمی‌ماند و ناترازی در همه حامل‌های انرژی روز به روز بیشتر می‌شود. برای مثال دولت امسال ناچار شد حدود هشت میلیارد دلار برای واردات سوخت در بودجه پیش پیش‌بینی کند، درحالی‌که ایران یکی از تولیدکنندگان بزرگ جهان است. اورعی در ادامه با اشاره به اینکه راه‌حل در اصلاح تدریجی قیمت‌هاست، توضیح داد: اگر گرجستان توانسته به اصلاح ساختار انرژی و بازسازی نیروگاه‌ها و واقعی‌سازی قیمت برسد، تنها با اتکا به منابع برقی‌آبی خود و کنترل مصرف داخلی بوده است و اگر در ایران هم بازار واقعی انرژی در کشور شکل بگیرد، بازار رقابتی می‌شود و انحصار به‌وجودآمده از بین می‌رود و در نهایت می‌توان از مردم انتظار داشت که قیمت واقعی برق یا گاز را بپردازند. تا زمانی که این مشکلات حل نشود و سیاست‌گذاری فصلی و بدون چشم‌انداز باشد، ایران همچنان گرفتار الگوی مصرف نادرست می‌ماند و تنها را نجات از این الگوی مصرف بی‌رویه، برنامه‌ریزی اقلیمی و شکل‌گیری بازار رقابتی انرژی و شجاعت سیاسی است که این مسیر دشوار را بتواند هموار کند.

شکاف ناترازی برق در حال گسترش است

بررسی روند تحولات چهار سال اخیر ایران نشان می‌دهد بحران ناترازی برق در ایران به روندی ادامه‌دار و مزمن تبدیل شده و هر سال رو به افزایش است. برای مثال در سال ۱۴۰۰ به دلیل گستردگی قطعی برق، دولت سیزدهم ناچار شد با تعطیلی‌های مکرر بحران را تا حدی مهار کند و ناترازی ۱۵ هزار مگاواتی منجر به قطع گسترده برق نشود. در سال ۱۴۰۱ با اجرای طرح‌های مدیریت بار، وضعیت نسبت به سال گذشته بهتر شد و حدود سه هزار و ۴۰۰ مگاوات ظرفیت تولید حرارتی افزایش پیدا کرد اما باز هم با تقاضای ۷۰ هزار مگاواتی به ناترازی ۲۰ هزار مگاواتی رسیدیم و در تابستان ۱۴۰۲ رشد دوباره مصرف ناترازی تا حدود ۱۷ هزار مگاوات افزایش پیدا کرد و فشار اصلی به روی بخش تولید متمرکز شد و در سال ۱۴۰۳ ناترازی به بیش از ۱۶ هزار مگاوات رسید و با مصرف بیش از ۸۰ هزار مگاوات دوباره تنها راهکار روی میز کنترل‌کردن مصرف بخش خانگی و قطعی‌های مکرر بود و در سال ۱۴۰۴ مدیرعامل شرکت توانیر اعلام کرد: ناترازی برق کشور به حدود ۱۴ هزار مگاوات کاهش یافته و سیاست‌های کنترلی از تشدید این بحران جلوگیری خواهد کرد. با این حال کارشناسان معتقدند این نوع برنامه‌ریزی کوتاه‌مدت بوده و بیشتر حاصل اقدامات مقطعی است و نه بهبود پایدار در ساختار تولید و افزایش بهروری نیروگاه‌ها و اگر سرمایه‌گذاری جدیدی در زیرساخت‌ها و انرژی تجدیدپذیر شکل نگیرد این کاهش دوام نخواهد داشت. در همین زمینه مرتضی بهروزی‌فرد، کارشناس انرژی، به «شرق» توضیح داد: صرفا واقعی‌سازی قیمت، راه‌حل پایداری برای کنترل مصرف نیست و واقعی‌سازی قیمت زمانی موفق خواهد شد که بسترهای اقتصادی و اجتماعی آن فراهم شود و اگر قیمت‌ها ناگهانی افزایش پیدا کند یا واقعی‌سازی قیمت یک‌دفعه شکل بگیرد، قطعا رفاه مردم کاهش می‌یابد و تأثیر آن کوتاه‌مدت است حتی در دوره‌ای با افزایش قیمت بنزین مواجه شدیم که این راهکار برای چندماه نتیجه داد و بعد از جهش تورمی همه‌چیز به روال قبلی برگشت. به گفته او فرق بین ایران و گرجستان در اجرای سیاست‌ها و کنترل قیمت است و این واقعی‌سازی قیمت باید جامع باشد نه فقط تک‌بعدی بلکه در ایران علاوه بر مشکل قیمت‌گذاری با ضعف بهره‌وری در تولید برق روبه‌رو هستیم. حتی بخشی از نیروگاه‌های کشور راندمان زیر ۲۰ درصد دارند و ادامه فعالیت آنها به ضرر منافع ملی هم هست و باید نیروگاه‌های نو و تجدیدپذیر جای نیروگاه‌های قدیمی را بگیرند. درحالی‌که گرجستان به دلیل اقلیم مرطوب خود توانسته سهم بالایی از برق را از سدها و منابع آبی تولید کند، در ایران کمبود بارش و کاهش سرآب‌ها سبب شده حتی از تمام ظرفیت موجود استفاده نشود؛ بنابراین تفاوت اصلی ایران و گرجستان نه در منابع بلکه در اجرای سیاست‌هاست و این ناترازی انرژی هر سال شدیدتر خواهد شد. به گفته این کارشناس «تنها اقدام امیدوارکننده توسعه نیروگاه‌های خورشیدی و بادی است که با توسعه نیروگاه‌های خورشیدی در دولت پزشکیان اگر این روند ادامه‌دار باشد در سه تا پنج سال آینده می‌تواند بخشی از فشار ناترازی انرژی را کاهش دهد».

گرجستان که در طول روز فقط سه ساعت برق داشت، امروز به صادرکننده این انرژی تبدیل شده و در حال حاضر تولید برق این کشور به حدود دو برابر مصرف داخلی رسیده است

فراخوان آگهی مناقصه دو نوبته

نوبت اول

شهرداری قزوین

سازمان پارکها و فضای سبز شهرداری قزوین در نظر دارد، به استناد مجوز شورای محترم اسلامی شهر قزوین به شماره۲۲/۱۴۰۴/۳۰۳۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۹ پروژه حفظ و نگهداری فضای سبز سطح شهر قزوین سال ۱۴۰۴-۱۴۰۵ مجموعه ارکیده را به شرکت‌های واجد صلاحیت (دارای رتبه ۱ تا ۵ در رشته کشاورزی و فضای سبز یا رتبه ۱ تا ۷ وزارت تعاون، کار و امور اجتماعی) واگذار نماید. لذا متقاضیان می‌توانند جهت اطلاع از شرایط و دریافت اسناد مناقصه به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه و اسناد مذکور را دریافت نمایند.

• برگزاری مناقصه صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) می‌باشد و به صورت مناقصه عمومی با شرکت های دارای صلاحیت قید شده در اسناد مناقصه و مناقصه گرانی که در مرحله ارزیابی کیفی پذیرفته شده باشند اقدام میگردد. پاکت های استعلام ارزیابی، الف، ب و ج میبایست در سامانه بارگذاری شده و اصل سپرده شرکت در مناقصه (پاکت الف) به میزان مندرج در اسناد به دبیرخانه سازمان تحویل گردد.

• مناقصه‌گران ابتدا ارزیابی کیفی شده و در صورت پذیرفته شدن در فرآیند ارزیابی، نسبت به بازگشایی پاکتهای الف، ب و ج آنها اقدام خواهد شد.

• تضمین شرکت در مناقصه: ۱۳،۳۴۰۲۶۵،۱۶۰ ریال می‌باشد.

• تاریخ انتشار آگهی (دو نوبت در روزنامه کثیرالانتشار) در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) ۱۴۰۴/۰۸/۱۰ و ۱۴۰۴/۰۸/۱۱ می‌باشد.

• ضمنا هزینه انتشار آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

آدرس: قزوین خیابان بوعلی غربی تقاطع نواب تلفن: ۰۲۸-۳۳۲۲۷۰۰۶

شناسه آگهی: ۲۰۳۷۳۵۰

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۸/۱۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۱۱

۴۷۵۲ سازمان پارکها و فضای سبز شهرداری قزوین

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای – (ارزیابی ساده)

نوبت دوم

سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس

موضوع: خرید اتصالات کلکتور ایستگاه توزیع آب پارس - ۱۴۰۴/۳۴

سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس در نظر دارد انجام خدمات با موضوع فوق را طبق مشخصات و شرایط کلی زیر، از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای و پس از ارزیابی ساده به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید (اطلاعات تکمیلی در اسناد مناقصه می‌باشد)

۱-نام و نشانی مناقصه‌گزار: سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس - استان بوشهر، عسلویه، ساختمان مرکز همایش‌های خلیج فارس

۲- مبلغ برآورد اولیه : ۴۹،۶۳۶،۰۰۰،۰۰۰ریال

۳- نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ضمانت نامه معتبر بانکی یا وجه نقد به مبلغ ۲،۴۸۲،۰۰۰،۰۰۰ ریال که قابل تمدید به مدت سه ماه با درخواست مناقصه گزار می باشد.

شرایط شرکت در مناقصه : ۱- اشخاص حقیقی (دارای پروانه کسب مورد تأیید از اتحادیه صنف در زمینه موضوع مناقصه)۲- اشخاص حقوقی (ارائه تصویر اساسنامه شرکت که در آن مجوز مرتبط با موضوع مناقصه، تامین کالا یا فعالیت بازرگانی درج شده باشد).

فرآیند انتخاب برنده مناقصه به صورت ارزیابی ساده انجام می گردد لذا مناقصه‌گران بایستی علاوه بر بارگذاری اسناد مورد درخواست و مستندات در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir ، صرفاً (پاکت الف) را که حاوی ضمانتنامه فرآیند ارجاع کار می باشد به صورت فیزیکی به دبیرخانه کمیسیون مناقصات ارائه نمایند.

۱- آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه از سامانه ستاد : یک هفته پس از تاریخ چاپ آگهی نوبت دوم

۲- زمان و محل برگزاری جلسه توجیهی: متعاقباً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) در قسمت توضیحات اعلام می گردد.

۳- مهلت بارگذاری پاکت‌های پیشنهاد قیمت در سامانه ستاد : متعاقباً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اعلام می گردد.

۴- زمان گشایش پاکت های پیشنهاد مالی مناقصه (پاکت‌های الف، ب و ج) : متعاقباً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اعلام می گردد.

تلفن کمیسیون مناقصات: ۴- ۰۷۷۳۱۳۷ ۲۱۵۰ نمابر : ۰۷۷۳۱۳۷۲۱۵۵

* توجه: لازم به ذکر است امکان هرگونه تغییر در شرایط شرکت در مناقصه و مبلغ برآورد وجود دارد که متعاقبا از طریق سامانه ستاد اعلام می گردد.

شناسه آگهی : ۲۰۳۵۶۲۹

نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۸/۰۵ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۸/۱۰

۴۶۶۰ روابط عمومی سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس

سازمان خصوصی سازی
IRANIAN PRIVATIZATION ORGANIZATION

«خلاصه آگهی عرضه عمومی»

نوبت اول

سازمان خصوصی‌سازی در نظر دارد در اجرای مصوبه هیئت واگذاری و سایر قوانین و مقررات مربوطه، سهام و دارایی‌های متعلق به دولت به شرح جداول زیر را از طریق مزایده عمومی عرضه و واگذار نماید. ضمناً نسخ تکمیلی این آگهی، در پایگاه اینترنتی سازمان خصوصی‌سازی به نشانی www.ipo.ir (قسمت آگهی‌های عرضه اصل ۴۴) در دسترس می‌باشد.

ردیف	نام شرکت	سهام قابل عرضه				ارزش پایه کل(ریال)	شرایط تسویه ثمن معامله			تاریخ برگزاری مزایده
		تعداد سهام بلوکی	* تعداد سهام ترجیحی	تعداد کل سهام	درصد کل		درصد نقدی حصه نقدی	تعداد اقساط	فاصله اقساط (ماه)	
۱	طراحی و ساختمان نفت	۲۴،۲۵۶،۰۱۷	۱،۲۷۶،۶۳۱	۲۵،۵۳۲،۶۴۸	۴۹ /۰۱	۱۰۲،۸۸۹،۲۱۸،۰۳۷،۳۷۶	۳۰	۶	۶	۱۴۰۴ /۰۹ /۰۲
۲	احیاء استیل فولاد بافت	۵،۱۸۷،۰۰۰،۰۰۰	۲۷۳،۰۰۰،۰۰۰	۵،۴۶۰،۰۰۰،۰۰۰	۲۰	۵۴،۷۲۵،۵۸۰،۰۰۰،۰۰۰	۳۰ درصد نقد، قسط اول با سررسید ۱۴۰۴/۱۲/۱۵ و مابقی در ۵ قسط با فواصل زمانی ۶ ماهه			

* شرایط و جزئیات نحوه واگذاری سهام ترجیحی از جمله مهلت ارسال درخواست علاوه بر مکاتبه با شرکت، از طریق پایگاه اینترنتی سازمان خصوصی سازی و «سامانه سهام ترجیحی» به اطلاع مشمولین خواهد رسید.

واگذاری سهام شرکت «طراحی و ساختمان نفت» با رعایت «دستورالعمل اجرایی روش انتخاب مشتریان راهبردی (استراتژیک) و احراز و پایش اهلیت مدیریتی در واگذاری ها» صورت خواهد گرفت.

ردیف	نام دارایی	نشانی	مساحت (متر مربع)		ارزش پایه کل(ریال)	شرایط تسویه ثمن معامله	تاریخ برگزاری مزایده
			عرصه	اعیان			
۱	سردخانه مخروبه و تعداد ۱۴ باب ساختمان متعلق به سردخانه	استان هرمزگان - بندرعباس - بلوار طالقانی- نبش خیابان معراج - مجتمع پشتیبانی امور دام کشور	مطابق گزارش ارزیابی		۱۴،۷۰۰،۶۵۴،۶۸۳،۰۰۰	۳۰ درصد نقد، قسط اول با سررسید ۱۴۰۴/۱۲/۱۵ و مابقی در ۵ قسط با فواصل زمانی ۶ ماهه	۱۴۰۴ /۰۹ /۰۲
۲	فروشگاه گلوبندک-استان تهران (دفتر مرکزی)	تهران، خیابان ۱۵ خرداد، نرسیده به چهارراه گلوبندک، کوی بادامچی، پلاک ۴۵	۶۹۹ /۸۵	۶۰۰	۸۹۹،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰	کلاً نقد	
۳	تعداد (۸) واحد آپارتمان (خانه سازمانی) - به صورت یکجا	مشهد، قاسم آباد، ضلع شمال غربی تقاطع خیابان اندیشه و ادیب، مجتمع شبنم، بلوک مسکونی شماره ۳	مطابق گزارش ارزیابی		۲۰۳،۰۵۰،۰۰۰،۰۰۰		

م الف ۲۸۴۷ شناسه آگهی ۲۰۳۶۸۶۹